

I GAVĖNIOS SEKMADIENIS

Gundymo scena, kuria prasideda mūsų Viešpaties žemiškosios tarnystės aprašymas, yra tiesioginė Evangelijos nuoroda į tai, kad Jo pergalė prieš gundytoją visiškai pakeis mūsų gyvenimą. Ten, kur nupuolė Adomas, Kristus – naujasis žmogiškojo gyvenimo šaltinis – visam laikui nuverčia šėtono valdžią, juk Jo kančių metu „pasaulio kunigaikštis“ bus išvytas. Evangelija apie Kristaus gundymą neatsitiktinai skaitoma Gavėnios pradžioje, pirmąjį Gavėnios sekmadienį: ji iš anksto skelbia Kristaus pergalę, kuri turėtų tapti ir mūsų pergale.

Šioje mintyje slypi visa Gavėnios liturgijos tema; juk tai tikėjimo, pasitikėjimo Dievu liturgija. Trakte ir visose šios dienos Mišių giesmėse panaudota devyniasdešimtoji psalmė – ypatinga visiško pasitikėjimo psalmė.

Introitus

Ps. 90, 15 et 16. Invocabit me, et ego exaudiam eum: eripiam eum, et glorificabo eum: longitudine dierum adimplebo eum.

Ps. 90, 1. Qui habitat in adiutorio Altissimi: in protectione Dei caeli commorabitur.

Collecta

Deus, qui Ecclesiam tuam annua quadragesimali observatione purificas: praesta familiae tuae; ut, quod a te obtinere abstinendo nititur, hoc bonis operibus exsequatur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios. (2 Cor. 6, 1–10)

Fratres: Exhortamur vos, ne in

Introitas

Ps 90, 15 ir 16. Šauksis manęs, ir aš jį išklausysiu; išvaduosiu jį ir garbe apdovanosiu; dienų ilgumo jį pripildysiu.

Ps 90, 1. Kas gyvena Aukščiausiojo padėjimu, tas pasiliks dangaus Dievo globoje.

Kolekta

Dieve, kuris savąją Bažnyčią kasmetiniu gavėnios laikymusi apvalai, suteik savajai šeimai, kad tai, ką ji iš Tavęs susilaikymu stengiasi įgyti, atliktų gerais darbais. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus antrojo Laiško korintiečiams. (2 Kor 6, 1–10)

Broliai: Kaip Dievo bendradarbiai

vacuum grátiam Dei recipiátis. Ait énim: Témpace accépto exaudívi te, et in die salútis adiúvi te. Ecce, nunc tempus acceptábile, ecce, nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatió nibus, in necessitatibus, in angústiiis, in plagis, in carcéribus, in seditiúnibus, in labóribus, in vigíliis, in ieiúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spírítu Sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma iustítiae a dextris et a sinístris: per glóriam, et ignobilitátem, per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces: sicut qui ignoti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti: et non mortificáti: quasi tristes, semper áutem gaudéntes: sicut egéntes, multos áutem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

Graduale

Ps. 90, 11–12. Ángelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. **V.** In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

norime jus įspėti: neimkite Dievo malonės veltui! Jis sako: „Aš išklausiau tavęs priimtinu metu, aš tau pagelbėjau išganymo dieną.“ Štai dabar palankus metas, štai dabar išganymo diena! Mes niekam jokių atžvilgiu neduodame akstino nupulti, kad mūsų tarnystė nebūtų peiktina. Priešingai: visa kuo mes pasirodome Dievo tarnai, didžiai kantūrūs sielvartuose, negandose, suspaudimuose, plakimuose, kalėjimuose, sąmyšiuose, sunkiuose darbuose, budėjimuose, badavimuose; pasirodome tyrumu, išmintimi, pakantumu, gerumu, Šventąja Dvasia, neveidmaininga meile, tiesos žodžiu, Dievo jėga, teismo ginklais iš dešinės ir iš kairės; gerbiami ir žeminami, šmeižiami ir giriami, laikomi apgavikais ir teisiais, nepažįstamais ir žinomais; kai mirštame – ir štai vėl gyvuojame, kai esame baudžiami – ir nenužudomi, kai liūdimė – ir visą laiką esame linksmi, kai, būdami beturčiai, praturtiname daugelį, kai nieko neturime – ir viską turime.

Gradualas

Ps 90, 11–12. Saviesiems angelams Dievas paliepė dėl tavęs, kad jie tave saugotų visuose tavo keliuose. **V.** Rankose neš tave, kad niekada nesušižeistum į akmenį savosios kojos.

Tractus

Ps. 90, 1–7 et 11–16. Qui hábitat in adiutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur. **V.** Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: Deus meus, sperábo in eum. **V.** Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, et a verbo áspero. **V.** Scápulis suis obumbrábit tibi, et sub pennis eius sperábis. **V.** Scuto circúmdabit te véritas eius: non timébis a timóre noctúrno. **V.** A sagítta volante per diem, a negótio perambulánte in ténebris, a ruína et dæmónio meridiáno. **V.** Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: tibi áutem non appropinquábit. **V.** Quóniam Ángelis suis mandávit de te, ut custódiat te in ómnibus viis tuis. **V.** In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. **V.** Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. **V.** Quóniam in me sperávit, liberábo eum: prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum. **V.** Invocábit me, et ego exáudiam eum: cum ipso sum in tribulatióne. **V.** Erípiam eum, et glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum, et osténdam illi salutáre meum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthæum. (Matth. 4, 1–11)

In illo témpore: Ductus est Iesus in

Traktas

Ps 90, 1–7 ir 11–16. Kas gyvena Aukščiausiojo padėjimu, tas pasiliks dangaus Dievo globoje. **V.** Tars Viešpačiui: „Tu esi manasis rėmėjas ir mano prieglobstis; mano Dievas – juo vilsiuos.“ **V.** Kadangi Jis mane išlaisvino iš medžiotojų kilpos ir iš geliančio žodžio. **V.** Savo pečiaias uždengs tave, ir jo sparnų paunksmėje turėsi viltį. **V.** Skydu apsiaus tave jojo teisybė; nebebijosi nakties siaubo. **V.** Nei strėlės, skrendančios dieną, nei pavojaus, sėlinančio per sutemas; nei pražūties, nei vidurdienio demono. **V.** Kris šalia tavęs tūkstantis ir dešimt tūkstančių tavo dešinėje; tačiau prie tavęs neprisiartins. **V.** Kadangi savo angelams paliepė dėl tavęs, kad jie tave saugotų visuose tavo keliuose. **V.** Rankose neš tave, kad niekada nesusižeistum į akmenį savosios kojos. **V.** Viršum gyvatės ir nuodingojo driežo vaikščiosi ir sutrypsi liūtą bei drakoną. **V.** Kadangi manimi vylėsi, išlaisvinsiu jį; globosiu jį, nes mano vardą pažino. **V.** Jis šauksis manęs, ir aš jį išklausysiu; su juo esu varge. **V.** Išvaduosiu jį ir apdovanosiu garbe; pripildysiu jį dienų ilgumo ir parodysiu jam savąjį išganymą.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 4, 1–11)

Anuo metu: Jėzus buvo Dvasios nu-

desértum a Spírítu, ut tentarétur a diábolo. Et, cum ieunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum. Scriptum est enim: Quia Ángelis suis mandávit de te, et in mánibus tollent te, ne forte offéndas ad lápitem pedem tuum. Ait illi Iesus: Rursum scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Íterum assúmpsit eum diábolus in montem excélsus valde: et osténdit et ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei: Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Iesus: Vade, Sátana: scriptum est enim: Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Tunc relíquit eum diábolus: et ecce Ángeli accessérunt, et ministrábant ei.

Offertorium

Ps. 90, 4–5. Scápuľis suis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis eius sperábis: scuto circúmdabit te véritas eius.

vestas į dykumą, kad ten būtų velnio gundomas. Išpaskinkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo labai alkanas. Prie jo prisiartinio gundytojas ir tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk, kad šie akmenys pavirstų duona.“ Bet Jėzus atsakė: „Parašyta: Žmogus gyvas ne viena duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų.“ Tada velnias jį paima į šventąjį miestą, pastato ant šventyklos šelmens ir sako: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn, nes parašyta: „Jis lieps savo angelams globoti tave, ir jie nešios tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį.“ Jėzus jam tarė: „Taip pat parašyta: „Negundyk Viešpaties, savo Dievo.“ Velnias vėl paima jį į labai aukštą kalną ir, rodydamas viso pasaulio karalystes bei jų didybę, sako: „Visa tai aš tau atiduosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane.“ Tada Jėzus tarė: „Eik šalin, šėtone! Juk parašyta: „Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!“ Tuomet velnias nuo jo atsitraukė; štai angelai prisiartinio ir jam tarnavo.

Ofertorijus

Ps 90, 4–5. Savo pečiaais uždengs tave Viešpats, ir jo sparnų paunksmėje turėsi viltį; skydu apsiaus tave jojo tiesa.

Secreta

Sacrificium quadragesimális iníitii solémniter immolámus, te, Dómine, deprecántes: ut, cum epulárum restrictióne carnálium, a nóxiis quoque voluptátibus temperémus. Per Dóminum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 90, 4–5. Scápulís suis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis eius sperábis: scuto circúmdabit te véritas eius.

Postcommunio

Tui nos, Domine, sacramenti libatio sancta restauret: et a vetustate purgatos, in mysterii salutaris faciat transire consortium. Per Dóminum

Sekreta

Gavénios pradžios auką iškilmingai aukojame Tau, Viešpatie, Tave maldaudami, kad kartu su kūniškųjų puotų apribojimu susilaikytume nuo pragaištingų geidulių. Per mūsų Viešpatį...

Gavénios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 90, 4–5. Savo pečiais uždengs tave Viešpats, ir jo sparnų paunksmėje turėsi viltį; skydu apsiaus tave jojo tiesa.

Postkomunija

Šventas dalyvavimas Tavo, Viešpatie, Sakramente mus teatnaujina ir, seną sugedimą išvalęs, teleidžia mums likti Tavo išganymo paslap-

nostrum...

| ties dalininkais. Per mūsų Viešpatį...

PIRMADIENIS PO I GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Neįmanoma įsivaizduoti šventam Krikštui besiruošiančio žmogaus arba bet kurio atgailaujančio nusidėjėlio, abejingai besiklausančio pranašo Ezechielio knygos ištraukos, kurioje Dievas mums pasirodo kaip piemuo, kviečiantis iš visur savo paklydusias avis. Šis pirmasis kvietimas ruošia antrajam, kuris bus pasaulio pabaigoje, kai Kristus, atskyręs avis nuo ožių, nuves jas į savo Tėvo karalystę.

Introitus

Ps. 122, 2. Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum: ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nobis: miserére nobis, Dómine, miserére nobis.

Ps. 122, 1. Ad te levávi óculos meos: qui hábitas in cælis.

Collecta

Convérte nos, Deus, salutáris noster: et, ut nobis ieiúnium quadragesimále profíciat, mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum nostrum...

Lectio

Léctio Ezechiélis Prophétæ. (Ezech. 34, 11–16)

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce, ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipátárum: sic visitábo oves meas, et liberábo eas de

Introitas

Ps 122, 2. Kaip tarnų akys žiūri į savo šeimininkų rankas, taip mūsų akys pakeltos į Viešpatį, mūsų Dievą, kol jis mūsų pasigailės: pasigailėk mūsų, Viešpatie, pasigailėk mūsų.

Ps 122, 1. Pakėliau savo akis į tave, kuris gyvena danguje.

Kolekta

Atversk mus, Dieve, mūsų Gelbėtojai, ir apšviesk mūsų protus dangiškuoju mokslu, kad Gavėnios atgaila būtų mums naudinga. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Ezechielio knygos. (Ez 34, 11–16)

Nes šitaip kalbėjo Viešpats Dievas: „Štai! Aš pats rūpinsiuosi savo avimis ir jų ieškosiu. Kaip piemuo rūpinasi savo kaimene, kai jo kaimenės avys yra išblaškytos, taip ir aš rūpinsiuosi savo avimis. Išgelbė-

ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerat in die nubis et caliginis. Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam: et pascam eas in món-tibus Israel, in rivis, et in cunctis sédibus terræ. In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiéscant in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod períerat, requíram; et quod abiéctum erat, redúcam; et quod confractum fúerat, alligábo; et quod infirmum fúerat, consolidábo; et quod pingue et forte, custódiám: et pascam illas in iudício, dicit Dóminus ómnípotens.

Graduale

Ps. 83, 10 et 9. Protéctor noster, áspice, Deus, et réspice super servos tuos. **V.** Dómine, Deus virtútum, exáudi preces servórum tuórum.

Tractus

Ps. 102, 10. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Ps. 78, 8–9. **V.** Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum anti-quárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. (*Hic genuflectitur.*) **V.**

siu jas iš visų vietų, kur jos debesų ir tamsybės dieną buvo išblaškytos. Išvesiu jas iš visų tautų ir surinksiu jas iš visų kraštų, parvesiu jas į jų pačių žemę. Ganysiu jas Izraelio kalnuose, paupiuose ir visose krašto gyvenvietėse. Ganysiu jas vešlioje ganykloje, – Izraelio kalnų aukštumos bus jų buveinė. Izraelio kalnų aukštumose, jos ilsėsis aukštumose, – geroje buveinėje, – ir ganysis vešlioje ganykloje. Aš pats ganysiu savo kaimenę, aš pats jas ilsinsiu, – tai Viešpaties Dievo žodis. Suieškosisu paklydusias, žūstančias grąžinsiu, aptvarstysiu sužeistas ir pastiprinsiu silpnas, bet riebias ir stiprias sunaikinsiu. Ganysiu jas teisingumu!“ – kalba visagalis Viešpats.

Gradualas

Ps 83, 10 ir 9. Dieve, mūsų Globėjau, pasižiūrėk ir pažvelk į savo tarnus. **V.** Viešpatie, galybių Dieve, išklausk savo tarnų maldas.

Traktas

Ps 102, 10. Viešpatie, ne pagal nuodėmes, kurias mes padarėme, ne pagal mūsų nusizengimus atlygink mums.

Ps 78, 8–9. **V.** Viešpatie, neatsimink mūsų senųjų kaltybių, veikiai tepasitinka mus tavo gailestingumas, nes mes pasidarėme be galo neturtingi. (*Čia priklaupijama.*) **V.** Padėk

Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthæum. (Matth. 25, 31–46)

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in maiestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem maiestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris. Tunc dicet Rex his, qui a dextris eius erunt: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et cooperuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me. Tunc respondébunt ei iusti, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, et pávimus te; sitiéntem, et dedimus tibi potum? quando autem te vídimus hópitem, et collégimus te? aut nudum, et cooperuístis me? aut quando te vídimus infírmum, aut in cárcere, et vénimus ad te? Et respóndens Rex, dicet illis: Amen, dico vobis: quámdiu fecístis

mums, Dieve, mūsu Gelbétotāju, ir dēl savo vardo garbēs, Viešpatie, išvaduok mus ir dovanok mūsų kaltybes dēl savo vardo.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 25, 31–46)

Anuo metu Jėzus kalbėjo savo mokiniams: Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su juo visi angelai, tada jis atsisės savo garbės soste. Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir jis perskirs juos, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių. Avis jis pastatys dešinėje, ožius – kairėje. Ir tars karalius stovintiems dešinėje: „Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę! Nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte, buvau nuogas – mane aprengėte, ligonis – mane aplankėte, kalinys – atėjote pas mane.“ Tuomet teisieji klaus: „Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgydinome, troškiantį ir pagirdėme? Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir aprengėme? Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?“ Ir atsakys jiems karalius: „Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiau-

uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis. Tunc dicet et his, qui a sinístris erunt: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non cooperuístis me; infírminus et in cárcere, et non visitástis me. Tunc respondébunt ei et ipsi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, aut sitiéntem, aut hópitem, aut nudum, aut infírimum, aut in cárcere, et non ministrávimus tibi? Tunc respondébit illis, dicens: Amen, dico vobis: Quám diu non fecístis uni de minóribus his, nec mihi fecístis. Et ibunt hi in supplícium ætérnum: iusti autem in vitam ætérnam.

Offertorium

Ps. 118, 18, 26 et 73. Levábo óculos meos, et considerábo mirabília tua, Dómine, ut dóceas me iustítias tuas: da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica: nosque a peccátórum nostrórum máculis emúndet. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum

siųjų mano brolių, man padarėte.“ Paskui jis prabilis į stovinčius kairėje: „Eikite šalin nuo manęs, praieiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams! Nes aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, ir manęs nepagirdėte, buvau keleivis, ir manęs nepriglaudėte, nuogas – neaprengėte, ligonis ir kalinys – ir jūs manęs neaplinkėte.“ Tuomet jie atsakys: „Viešpatie, kada gi mes tavė matėme alkaną ar ištroškusį, ar keleivį, ar nuogą, ar ligonį, ar kalinį ir tau nepatarnavome?“ Tuomet jis pasakys jiems: „Iš tiesų sakau jums: kiek kartų taip nepadarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, nė man nepadarėte.“ Ir eis šitie į amžinąjį kentėjimą, o teisieji į amžinąjį gyvenimą.

Ofertorijus

Ps 118, 18, 26 ir 73. Atmerksiu savo akis ir išvysiu tavo stebuklus, Viešpatie. Mokyk mane savo nuostatų. Apšviesk mane, kad suprasčiau tavo įsakymus.

Sekreta

Pašventink, Viešpatie, Tau atnašaujamas dovanas, o mus apvalyk nuo mūsų nuodėmių dėmių. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir

et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicéntes: Sanctus.

Communio

Matth. 25, 40 et 34. Amen, dico vobis: quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sæculi.

Postcommunio

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorámus: ut, cuius lætámur gustu, renovémur efféctu. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.
Absólve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum: et, quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dominum nostrum...

išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Mt 25, 40 ir 34. Iš tiesų sakau jums: kiek kartų jūs tai padarėte vienam iš šių mano mažiausiųjų brolių, man padarėte. Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite jums nuo pasaulio sutvėrimo paruoštą karalystę.

Postkomunija

Pasotinti išganingomis Tavo dovanomis, Viešpatie, nuolankiai maldaujame, kad tai, ką mes su džiaugsmu paragavome, iš tikro mus atnaujintų. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkite Dievui.
Išlaisvink mus, meldžiame Tave, Viešpatie, nuo mūsų nuodėmių pančių ir atitolink per savo malonę bausmę, kurios mes jomis nusipelnėme.

ANTRADIENIS PO I GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Gavėnia – tai laikas, kai artinamės prie Dievo, kai Jis pasirengęs atleisti mūsų kaltes, jei nusigręšime nuo blogio (skaitinys iš Senojo Testamento). Kaip Kristus išvijo iš šventyklos prekyautojus, taip ir mes turime išvyti iš savo širdžių nuodėmę. Tada Dievas mūsų gyvenime užims deramą vietą.

Introitus

Ps. 89, 1 et 2. Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie: a sæculo et in sæculum tu es.

Ps. 89, 2. Priúsqvam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Collecta

Réspice, Dómine, famíliam tuam: et præsta; ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dominum nostrum...

Lectio

Léctio Isaíæ Prophéta. (Is. 55, 6–11)

In diébus illis: Locútus est Isaías Prophéta, dicens: Quaerite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum: et miserébitur eius, et ad Deum nostrum: quóniam multus est

Introitas

Ps 89, 1 ir 2. Viešpatie, tu buvai mūsų prieglobstis iš kartos į kartą. Tu esi per amžius.

Ps 89, 2. Prieš atsirandant kalnams, susiformuojant žemei ir jos skrituliui, nuo amžių ir per amžius tu esi, Dieve.

Kolekta

Pažvelk, Viešpatie, į savo šeimą ir suteik, kad Tavo akyse mūsų dvasia, kuri lavinasi marindama kūną, imtų spindėti troškimu su Tavimi susijungti. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 55, 6–11)

Anomis dienomis: pranašas Izaijas kalbėjo sakydamas: Ieškokite Viešpaties, kai galima jį rasti, šaukitės jo, kai jis yra arti. Tepalieka nedorėlis savąjį kelią ir nusidėjėlis – savuosius kėslus! Tegrįžta jis pas Viešpatį, kad jo pasigailėtų, pas mūsų Dievą, nes jis labai atlaidus.

ad ignoscéndum. Non enim cogitationes meæ cogitationes vestræ: neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitationes meæ a cogitationibus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébríat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat quæcúmque volui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: ait Dóminus omnípotens.

Graduale

Ps. 140, 2. Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. **V.** Elevatio manuum meorum sacrificium vespertinum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 21, 10–17)

In illo témpore: Cum intrásset Iesus Ierosólymam, commóta est univérsa civitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Iesus Prophéta a Názareth Galilææ. Et intrávit Iesus in templum Dei, et eiiciébat omnes vendéntes, et eméntes in templo; et mensas nummulariórum et cáthedras vendéntium colúmbas evértit: et dicit eis: Scriptum est:

„Nes mano mintys – ne jūšų mintys, o mano keliai – ne jūšų keliai“, – Viešpaties žodis. „Kaip aukštas dangus viršum žemės, taip mano keliai viršija jūšų kelius ir mano mintys – jūšų mintis. Nes kaip lietus ir sniegas nukrinta iš dangaus ir negrižta atgalios, kol nepalaisto žemės, kad dygtų ir želtų joje augalai, kad neštų sėklą sėjėjui ir duoną alkanam, taip ir žodis, išeinantis iš mano burnos: jisai nesugrįš pas mane bergždžias, bet įvykdys, ko trokštu, ir atliks, ko siųstas“, – tarė visagalis Viešpats.

Gradualas

Ps 140, 2. Viešpatie, tekyla į tave mano malda kaip smilkalai Tavo akivaizdoje. **V.** Mano rankos – kaip vakarinė auka.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 21, 10–17)

Anuo metu: Jėzui įžengus į Jeruzalę, sujudo visas miestas ir klausinėjo: „Kas jis toksai?“ O minios kalbėjo: „Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto.“ Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus parduodančius ir perkančius šventykloje, išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus ir tarė jiems: „Parašyta: Mano namai vadinsis maldos namai, o

Domus mea domus orati6nis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum cæci et claudi in templo: et sanavit eos. Videntes autem principes sacerdotum et scribæ mirabilia, quæ fecit, et pueros clamantes in templo, et dicentes: Hosanna filio David: indignati sunt, et dixerunt ei: Audis, quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Utique. Numquam legistis: Quia ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem? Et relictis illis, abiit foras extra civitatem in Bethaniam: ibique mansit.

Offertorium

Ps. 30, 15–16. In te speravi, Domine; dixi: Tu es Deus meus, in manibus tuis tempora mea.

Secreta

Oblatis, quæsumus, Domine, placare munerebus: et a cunctis nos defende periculis. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater omnipotens æterne Deus: Qui corporali ieiunio vitia comprimis, mentem elevas, virtutem largiris et præmia: per Christum, Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Domina-

jūs pavertete juos plėšikų lindynel!“ Šventykloje susirinko prie jo aklų ir raišų, ir jis išgydė juos. Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai, pamatę stebuklus, kuriuos jis padarė, ir vaikus, šaukiančius šventykloje: „Osana Dovydo Sūnui!“; įpyko ir prikišo jam: „Ar girdi, ką jie sako?“ Jėzus atsiliepė: „Girdžiu. Argi niekada nesate skaitę: Iš vaikų ir kūdikių lūpų parengi sau gyrių?“ Ir, palikęs juos, jis išėjo iš miesto į Betaniją ir ten apsinakvojo.

Ofertorijus

Ps 30, 15–16. Tavimi, Viešpatie, pasitikiu. Tariau: Tu esi mano Dievas. Tavo rankose mano likimas.

Sekreta

Meldžiamė, Viešpatie, palankiai pažvelk į Tau atnašaujamas dovanas ir nuo visų pavojų apgink mus. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba

tiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súplici confessiône dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 4, 2. Cum invocárem te, exaudísti me, Deus iustítiaē meæ: in tribulatióne dilatásti me: miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Postcommunio

Quæsumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris capiámus efféctum, cuius per hæc mystéria pignus accépi-mus. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.
Acéndant ad te, Dómine, preces nostræ: et ab Ecclésia tua cunctam repéllé nequítiam. Per Dominum nostrum...

galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 4, 2. Kai šaukiausi tavęs, tu išklausei mane, o mano teisusis Dieve, mane sielvarte mane pakėlei. Pasigailėk manęs, Viešpatie, ir išklausyk mano maldą.

Postkomunija

Meldžiame Tave, visagali Dieve, leisk mums priimti išganingą veikimą To, kurio pažadą mes gavome šiose paslapyse. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.
Tekyla į Tave, Viešpatie, mūsų maldavimai: ir atitolink nuo savo Bažnyčios visas negeroves. Per mūsų Viešpatį...

GAVĖNIOS METŲ KETVIRČIO TREČIADIENIS

Pavasarinis Gavėnios metų ketvirtis išpuola trečiadienį, penktadienį ir šeštadienį po I Gavėnios sekmadienio. Jis labai harmoningai įsilieja į bendrą šio laikotarpio dvasią, o skaitiniai ir giedojimai perteikia jo nuotaiką. Skaitiniai iš Senojo Testamento primena Mozės ir Elijo pasninkus, kurie yra Kristaus pasninko provaizdis, taip pat atgailos laiką,

kurį kasmet išgyvena Bažnyčia. Evangelijoje pasakojama apie nineviečių atgailą, taip pat Jonos likimą – Kristaus mirties ir atgimimo ženklą.

Introitus

Ps. 24, 6, 3 et 22. Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt: ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri: líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiiis nostris.

Ps. 24, 1–2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Collecta

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio libri Exodi. (Exod. 24, 12–18)

In diebus illis: Dixit Dominus ad Moysen: Ascende ad me in montem, et esto ibi: daboque tibi tabulas lapideas, et legem ac mandata quæ scripsi: ut doceas filios Israel. Surrexerunt Moyses et Iosue minister eius: ascendensque Moyses in montem Dei, senioribus ait: Expectate hic, donec revertamur ad vos. Habebis Aaron et Hur vobiscum: si quid natum fuerit quæstionis, referetis ad eos. Cumque ascendisset Moyses, operuit nubes montem, et

Introitas

Ps 24, 6, 3 ir 22. Atsimink, Viešpatie, savo amžiną gerumą ir gailingumą, kad niekuomet mūsų ne užvaldytų mūsų priešai. Išvaduok mus, Izraelio Dieve, iš visų mūsų vargų.

Ps 24, 1–2. Į tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą, mano Dieve, į tave viltį sudėjau, lai nerausiu iš gėdos.

Kolekta

Viešpatie, maloningai išklausk mūsų maldas ir visiems, kurie mums priešinasi, ištiesk savo visagalę dešinę ranką. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Išėjimo knygos. (Iš 24, 12–18)

Anomis dienomis: Viešpats tarė Mozei: „Užlipk pas mane į kalną ir ten lauk. Tau duosiu akmenines plokštes su mokymu ir įsakymais, kuriuos surašiau jiems pamokyti.“ Taigi Mozė ir jo palydovas Jozuė pakilo kopti. Mozė užlipo ant Dievo kalno. Seniūnams jis buvo pasakęs: „Laukite mūsų čia, kol pas jus sugrįšime. Štai turite prie savęs Aaroną ir Hurą. Jei kam iškiltų koks reikalas, į juos tesikreipia.“ Tada Mozė užkopė ant kalno, ir debesis

habitavit gloria Domini super Sinai, tegens illum nube sex diebus: septimo autem die vocavit eum de medio caliginis. Erat autem species gloriæ Domini, quasi ignis ardens super verticem montis, in conspectu filiorum Israel. Ingressusque Moyses medium nebulæ, ascendit in montem: et fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus.

Graduale

Ps. 24, 17–18. Tribulationes cordis mei dilatatae sunt: de necessitatibus meis eripe me, Domine. **V.** Vide humilitatem meam, et laborem meum: et dimitte omnia peccata mea.

Collecta

Devotionem populi tui, quæsumus, Domine, benignus intende: ut, qui per abstinentiam macerantur in corpore, per fructum boni operis reficiantur in mente. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio libri Regum. (1 Reg. 19, 3–8)

In diēbus illis: Venit Elías in Bersabée Iuda, et dimisit ibi puerum suum, et perrēxit in desértum, viam unius diēi. Cumque venisset, et sederet subter unam iuniperum, petivit animæ suæ, ut moreretur, et ait: Sufficit mihi, Dómine, tolle animam meam: neque enim melior sum

uždengė kalną. Viešpaties šlovė apgaubė Sinajaus kalną, ir debesis jį dengė per šešias dienas. Septintą dieną jis pašaukė Mozę iš debesies. Viešpaties šlovės išvaizda izraeliečių akims atrodė tarsi ryjanti ugnis kalno viršūnėje. Mozė įėjo į debesis ir užlipo ant kalno. Ant kalno Mozė išbuvo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų.

Gradualas

Ps 24, 17–18. Mano širdies sielvartai padidėjo. Gelbėk mane, Viešpatie, iš mano vargų. **V.** Pažvelk į mano menkumą bei skurdą ir atleisk visas mano nuodėmes.

Kolekta

Mes prašome Tave, Viešpatie, maloniai pažvelk į savo žmonių pamaldumą, kad, atgaila marindami kūną, gerų darbų vaisiais stiprintų dvasią. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pirmosios Karalių knygos. (1 Kar 19, 3–8)

Anomis dienomis: Elijas, pasiekęs Judo Beer-Šebą, paliko ten savo tarną, o pats pakeliavo vieną dieną į dykumą. Priėjęs kadagį, jis po juo atsisėdo ir šaukėsi mirties. „Gana! – jis šaukė, – nūn, Viešpatie, imk mano gyvastį, nes aš nesu geresnis už savo protėvius.“ Elijas ten atsigulė

quam patres mei. Proiecítque se, et obdormívit in umbra iuníperi: et ecce, Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: Surge et cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis, et vas aquæ: comédit ergo et bibit, et rursus obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secundo, et tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdone cibi illíus quadragínta díebus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Det Horeb.

Tractus

Ps. 24, 17, 18 et 1–4. De necessitátibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea. **V.** Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei. **V.** Etenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur: confundántur omnes faciéntes vana.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 12, 38–50)
In illo témpore: Respondérunt Iesu quidam de scribis et pharisæis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Qui respóndens, ait illis: Generátio mala et adúltera

po kadagiū ir užmigo. Staiga jį palietė angelas ir jam tarė: „Kelkis ir valgyk!“ Jis apsižvalgė. Žiūri, prie galvos žaizdre keptas paplotis ir ąsotis vandens. Viešpaties angelas atėjo antrą kartą ir, palietęs jį, tarė: „Kelkis ir valgyk, kitaip kelionė bus tau per sunki.“ Atsikėlęs pavalgė ir atsigėrė. Tuo maistu pasistiprinęs, jis ėjo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų iki pat Dievo kalno Horebo.

Traktas

Ps 24, 17, 18 ir 1–4. Gelbėk mane, Viešpatie, iš mano vargų. Pažvelk į mano menkumą bei skurdą ir atleisk visas mano nuodėmes. **V.** Į tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą, mano Dieve, į tave viltį sudėjau, lai nerausiu iš gėdos. Tegul nesityčioja iš manęs mano priešai. **V.** Nes visi, kurie tavęs laukia, nebus apvilti. Sugėdyti bus tie, kurie ieško tuštybių.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 12, 38–50)
Anuo metu: Kai kurie Rašto aiškintojai ir fariziejai ėmė reikalauti Jėzaus: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą.“ Jis atsakė: „Pikta ir neištikima karta reikalauja

signum quærit: et signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ Prophætæ. Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diæbus et tribus noctibus: sic erit Filius hóm̄inis in corde terræ tribus diæbus et tribus noctibus. Viri Ninivítæ surgent in iudício cum generatióne ista, et condemnábunt eam: quia pæniténtiam egérunt in prædicatióne Ionæ. Et ecce plus quam Ionas hic. Regína Austri surget in iudício cum generatióne ista, et condemnábit eam: quia venit a fínibus terræ audire sapiéntiam Salomónis. Et ecce plus quam Sálomon hic. Cum autem immúndus spírítus exíerit ab hóm̄ine, ámbulat per loca árida, quærens réquiem, et non invénit. Tunc dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et véniens invénit eam vacántem, scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spírítus secum nequióres se, et intrántes hábitant ibi: et fiunt novíssima hóm̄inis illius peióra prióribus. Sic erit et generatióni huic péssimæ. Adhuc eo loquente ad turbas, ecce, Mater eius et fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce, mater tua et fratres tui foris stant, quæréntes te. At ipse respóndens dicénti sibi, ait: Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea et

ženklo, bet nebus jai duota kito ženklo, tik pranašo Jonos ženklas. Kaip Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis jūrų pabaisos pilve, taip ir Žmogaus Sūnus išbus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje. Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona. Pietų šalies karalienė teismo dieną prisikels drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atkeliavo nuo žemės pakraščių klausytis Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas.“ „Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandėnėse vietose, ieškodama poilsio, ir neranda. Tada ji sako: „Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau.“ Sugrįžusi randa juos tuščius, išsluotus ir išpuoštus. Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai.“ Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai stovėjo lauke ir norėjo su juo pasimatyti. O kažkas jam pranešė: „Štai tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavim pasikalbėti.“ Jis atsakė pranešusiam: „Kas gi mano motina ir kas mano broliai?“ Ir, ištiesęs ranką į mokinius, tarė: „Štai mano motina ir mano broliai! Kiekvienas,

fratres mei. Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in coelis est: ipse meus frater et soror et mater est.

Offertorium

Ps. 118, 47 et 48. Meditabor in mandatis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandata tua, quæ diléxi.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dóminatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælórúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súplici confessiόne dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 5, 2–4. Intéllege clamórem

kas tik vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina.“

Ofertorijus

Ps 118, 47 ir 48. Mąstysiu apie tavo įsakymus, kuriuos aš pamilau. Ir ištiesiu savo rankas į tavo įsakymus, kuriuos myliu.

Sekreta

Viešpatie, mes Tau atnašaujame permaldavimo auką, kad Tu, pasigailėjęs, atleistum mūsų kaltes ir vadovautum mūsų nepastovioms širdims. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 5, 2–4. Išgirsk mano šauksmą,

meum: intēde voci oratiōnis meae, Rex meus et Deus meus: quōniam ad te orābo, Dōmine.

Postcommunio

Tui, Dōmine, perceptiōne sacramēnti, et a nostris mundēmur occūltis, et ab hōstium liberēmur insīdiis. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliāte cāpita vestra Deo.

Mentes nostras, quæsumus, Dōmine, lūmine tuæ claritātis illūstra: ut vidēre pōssimus, quæ agēnda sunt; et, quæ recta sunt, agere valeāmus. Per Dominum nostrum...

atkreipk akį į mano dejonę, mano Karaliau ir mano Dieve: nes mel-džiu tave, Viešpatie.

Postkomunija

Viešpatie, apvalyk mus priimtu Ta-vo Sakramentu nuo mūsų slaptų kalčių ir išgelbėk nuo priešų pinklių. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.

Apšviesk, meldžiame Tave, Viešpatie, mūsų sielas savo šviesos spindesiu, kad matytume, ką reikia daryti, ir pajėgtume įvykdyti tai, kas teisinga. Per mūsų Viešpatį...

KETVIRTADIENIS PO I GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Bažnyčia nori priminti žmonėms, besiruošiantiems priimti šventąjį Krikštą, kas kūniškasis Izraelis nėra vienintelis dieviškųjų pažadų pavidėtojas, nes kiekvienas žmogus, tapęs izraeliečiu dvasia, gali būti Bažnyčios nariu ir sotintis Dievo vaikų duona. Jei pagonis atsižadės blogų savo tėvų darbų ir gyvens pagal Dievo įstatus (skaitinys iš Senojo Testamento), jis bus priimtas taip, kaip buvo priimta kananietė moteris. Nors ji buvo svetimšalė ir priklausė visų niekinamai tautai, tačiau Jėzus pagyrė jos didį tikėjimą (Evangelija).

Introitus

Ps. 95, 6. Confessio et pulchritudo in conspectu eius: sanctitas et magnificentia in sanctificatione eius.

Ps. 95, 1. Cantate Dōmino cānticum novum: cantate Dōmino, omnis terra.

Introitas

Ps 95, 6. Šlovė ir grožis eina jo priešakyje; šventumo ir didybės kupina jo šventovė.

Ps 95, 1. Giedokite Viešpačiui naują giesmę; giedok Viešpačiui, visa žeme.

Collecta

Devoti6nem p6puli tui, quæsumus, D6mine, benignus int6nde: ut, qui per abstin6ntiam macerântur in c6r-pore, per fructum boni 6peris refi-ciântur in mente. Per Dominum nos-trum...

Lectio

Lectio Ezechi6lis Proph6tæ. (Ezech. 18, 1–9)

In di6bus illis: Factus est sermo D6mini ad me, dicens: Quid est, quod inter vos par6bolam v6rtitis in prov6rbium istud in terra Israel, dic6ntes: Patres comed6runt uvam ac6rbam, et dentes fili6rum obstup6scunt? Vivo ego, dicit D6minus Deus, si erit ultra vobis par6bola h6c in prov6rbium in Israel. Ecce, omnes 6nimæ meæ sunt: ut 6nima patris, ita et 6nima fili6 mea est: 6nima, quæ pecc6verit, ipsa mori6tur. Et vir si f6uerit iustus, et f6ecerit iud6cium et iust6tiam, in m6ntibus non com6derit, et 6culos suos non lev6verit ad id6la domus Israel: et ux6rem pr6ximi sui non viol6verit, et ad mul6erem menstru6tam non acc6sserit: et h6minem non contrist6verit: pignus debit6ri redd6derit, per vim nihil rap6verit: panem suum esuri6nti d6derit, et nudum oper6verit vestim6nto: ad us6ram non commod6verit, et 6mplius non acc6perit: ab iniquit6te av6rtent manum suam, et iud6cium verum f6ecerit inter virum

Kolekta

Maloniai paþvelk, mes meldþiame Tave, Vieþpatie, i tiki6n6iuj6 atsida-vim6, kad jie, marindami savo k6n6 atgaila, ger6 darb6 vaisiais atnau-jint6 dvasi6. Per m6s6 Vieþpat6...

Skaitinys

Skaitinys iþ pranaþo Ezechi6lio kny-gos. (Ez 18, 1–9)

Anomis dienomis: Vieþpaties þodis at6jo man: „K6 j6s manote, karto-dami þit6 patarl6 apie Izraelio þem6: „T6vai valg6 r6gþ6i6 vynuogi6, o vaikams atþipo dantys“? Kaip aþ gyvas, – tai Vieþpaties Dievo þodis, – þita patarl6 nebebus daugiau kar-tojama Izraelyje. Tik6k manimi! Vi-si þmon6s yra mano, – kaip t6vo gy-vyb6, lygiai taip ir s6naus gyvyb6 man priklaus6. Mirs tik þmogus, kuris nusideda.“ „Jei þmogus yra teisus ir elgiasi teisingai ir teisiai, – jei jis alkuose nevalgo, savo aki6 i Izraelio nam6 stabus nekelia, neiþ-niekina savo artimo þmonos, nesiar-tina prie moters per jos m6nesines; jei jis n6 vieno neskriaudþia, skolininkui graþina jo uþstat6, nieko prievarta neatima, duona su alkanu dalijasi, nuog6 drabuþiu dengia; jei jis uþ pal6kanas neskolina ir nelu-pikauja, nuo neteisyb6s savo rank6 sulaiko, teising6 nuosprend6 daro þmon6ms susigin6jus; jei jis gyvena pagal mano iþstatus ir, iþtikimai

et virum: in præcèptis meis ambulá-
verit, et iudícia mea custodíerit, ut
fáciat veritátem: hic iustus est, vita
vivet, ait Dóminus omnípotens.

Graduale

Ps. 16, 8 et 2. Custódi me, Dómine,
ut pupíllam óculi: sub umbra alárum
tuárum prótege me. **V.** De vultu tuo
iudícium meum pródeat: óculi tui
videant æquitátem.

Evangelium

*Sequéntia sancti Evangélij secún-
dum Matthæum. (Matth. 15, 21–28)*

In illo témpore: Egréssus Iesus
secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et
ecce, múlier Chananæa a fínibus
illis egréssa clamávit, dicens ei:
Miserére mei, Dómine, fili David:
fília mea male a dæmónio vexátur.
Qui non respóndit ei verbum. Et
accedéntes discípuli eius rogábant
eum, dicéntes: Dimítte eam; quia
clamat post nos. Ipse autem respón-
dens, ait: Non sum missus nisi ad
oves, quæ periérunt domus Israel.
At illa venit, et adorávit eum,
dicens: Dómine, ádiuva me. Qui
respóndens, ait: Non est bonum
sumere panem filiórum, et mittere
cánibus. At illa dixit: Etiam, Dó-
mine: nam et catélli edunt de micis,
quæ cadunt de mensa dominórum
suórum. Tunc respóndens Iesus, ait
illi: O múlier, magna est fides tua:
fiat tibi, sicut vis. Et sanáta est fília

elgdamasis, vykdo mano nuospren-
džius, – toks žmogus yra teisus. Jis
tikrai bus gyvas“, – tai Viešpaties
Dievo žodis.

Gradualas

Ps 16, 8 ir 2. Saugok mane, Vieš-
patie, kaip akies lėlytę, savo sparnų
šešėlyje paslėpk mane. **V.** Iš tavo
akivaizdos teišeina sprendimai apie
mane: tavo akys mato, kas teisu.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Matą
tęsinys. (Mt 15, 21–28)*

Anuo metu: Iš ten išėjęs, Jėzus pa-
sitraukė į Tyro ir Sidono sritį. Ir štai
iš ano krašto atėjo viena moteris ka-
nanietė ir šaukė: „Pasigailėk manęs,
Viešpatie, Dovydo Sūnau! Mano
dukterį baisiai kankina demonas!“
Bet Jėzus neatsiliepė. Tuomet priėjo
mokiniai ir ėmė jį prašyti: „Išklaui-
syk ją, nes ji sekioja iš paskos šau-
kdama!“ Jėzus tarė: „Aš esu siųstas
tik pas pražuvusias Izraelio namų
avis.“ Tada moteris pribėgusi puolė
ant žemės, maldaudama: „Viešpatie,
padėk man!“ Jis atsakė: „Nedera
imti vaikų duoną ir mesti šuny-
čiams.“ O ji sako: „Taip, Viešpatie,
bet ir šunyčiai ėda trupinius, nukri-
tusius nuo šeimnininko stalo.“ Tuo-
met Jėzus tarė jai: „O moterie, didis
tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip
prašai.“ Ir tą pačią valandą jos duktė

eius ex illa hora.

Offertorium

Ps. 33, 8–9. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Secreta

Sacrificia, Dómine, quæsumus, propénsius ista nos salvent, quæ medicinalibus sunt institúta ieiúniis. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicétes: Sanctus.

Communio

Ioann. 6, 52. Panis, quem ego dédero, caro mea est pro sæculi vita.

pasveiko.

Ofertorijus

Ps. 33, 8–9. Viešpaties angelas saugo ir išgelbsti tuos, kurie jo bijo. Žiūrėkite ir patirkite, koks geras yra Viešpats.

Sekreta

Mes prašome Tave, Viešpatie, kad šios aukos greičiau užbaigtų mūsų išgelbėjimą, pradėtą išganinga atgaila. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Jn 6, 52. Duona, kurios aš duosiu, yra mano kūnas, skirtas pasaulio gyvybei.

Postcommunio

Tuórum nos, Dómine, largitáte donórum, et temporálibus attólle præsídiis, et rénova sempitérnis. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.

Da, quæsumus, Dómine, pópulis christiánis: et, quæ profiténtur, agnóscere, et cæléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dominum nostrum...

Postkomunija

Viešpatie, savo gausiomis dovano-
mis duok mums ir laikinąją apsaugą
ir atnaujink amžinybėje. Per mūsų
Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.

Leisk, Viešpatie, krikščionių tau-
toms giliai suprasti tai, ką jos iš-
pažįsta, ir mylėti priimamas dangiš-
kąsias dovanas. Per mūsų Viešpatį...

GAVĖNIOS METŲ KETVIRČIO PENKTADIENIS

Ir Senojo Įstatymo, ir Evangelijos skaitinys šiandien skelbia, kad Dievo gailestingumas yra beribis ir visagalis. Kad ir kokios sunkios būtų nuodėmės, Dievas pasiruošęs jas atleisti, jei žmogus nuoširdžiai atgailauja. Pranašas Ezechielis labai aiškiai apie tai kalba, o Jėzus savo malonės stebuklu vėl tai įrodo išgelbėdamas bejėgį ligonį, kuris meldžia jį pagydyti.

Introitus

Ps. 24, 17 et 18. De necessitatibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea.

Ps. 24, 1–2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Collecta

Esto, Dómine, propítius plebi tuæ: et, quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dominum nostrum...

Introitas

Ps 24, 17 ir 18. Gelbėk mane, Viešpatie, iš mano vargų. Pažvelk į mano menkumą bei skurdą ir atleisk visas mano nuodėmes.

Ps 24, 1–2. Į tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą, mano Dieve, į tave viltį sudėjau, lai nerausiu iš gėdos.

Kolekta

Viešpatie, būk gailestingas savo tautai, kad padaręs ją Tau ištikimą, dėl savo gailestingumo sustiprintum ją siųsdamas pagalbą. Per mūsų Vieš-

patį...

Lectio

Lectio Ezechiélis Prophétæ. (Ezech. 18, 20–28)

Hæc dicit Dóminus Deus: Anima, quæ peccáverit, ipsa moriétur: filius non portábit iniquitátem patris, et pater non portábit iniquitátem fílii: iustítia iusti super eum erit, et impietas ímpii erit super eum. Si autem ímpius égerit pæniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quæ operátus est, et custodíerit ómnia præcépta mea, et fécerit iudícium et iustítiam: víta vivet, et non moriétur. Omnium iniquitátum eius, quas operátus est, non recordábor: in iustítia sua, quam operátus est, vivet. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, dicit Dóminus Deus, et non ut convertátur a viis suis, et vivat? Si autem avértent se iustus a iustítia sua, et fécerit iniquitátem secúndum omnes abominatiónes, quas operári solet ímpius, numquid vivet? omnes iustítie eius, quas fécerat, non recordabúntur: in prævaricatióne, qua prævaricátus est, et in peccáto suo, quod peccávit, in ipsis moriétur. Et dixístis: Non est æqua via Dómini. Audíte ergo, domus Israël: Numquid via mea non est æqua, et non magis viæ vestræ pravæ sunt? Cum enim avértent se iustus a iustítia sua, et fecerit iniquitátem, moriétur in eis: in iniustítia, quam operátus est, moriétur. Et

Skaitinys

Skaitinys iš Ezechielio knygos. (Ez 18, 20–28)

Taip kalba Viešpats Dievas: Žmogus, kuris nusideda, turi mirti. Vaikas nekenčės už tėvo kaltę nei tėvas nekenčės už vaiko kaltę. Teisiojo teisumas bus jam įskaitytas, ir nedorėlio nedorumas bus jam įskaitytas. Bet jei nedorėlis atgailauja už visas savo nuodėmes, kurias buvo padaręs, laikosi mano įstatų ir daro, kas teisinga ir teisu, jis tikrai bus gyvas – nemirs. Nė vienas jo nusi-kaltimų, kuriuos jis buvo padaręs, nebus atsimintas, – jis bus gyvas dėl savo teisumo darbų. Argi aš trokštu nedorėlio mirties, – tai Viešpaties Dievo žodis, – o ne kad jis grįžtų iš savo nedoro kelio ir gyventų? Bet kai teisisis nusigręžia nuo teisumo ir daro pikta, sekdamas nedorėlio bjaurystėmis, kurias nedorėlis daro, nejaugi jis bus gyvas? Nė vienas jo teisumo darbų, kuriuos jis buvo padaręs, nebus atsimintas dėl jo neištikimybės, kuria jis nusikalto, ir dėl nuodėmės, kuria nusidėjo, – dėl jų mirs. Jūs sakote: „Viešpaties kelias neteiskus!“ Gerai įsiklausykite, Izraelio namai: „Nejau mano kelias neteiskus? Argi nėra jūsų keliai neteisūs?“ Kai teisuus žmogus nusigręžia nuo teisumo, elgiasi neteisingai, – jis dėl to mirs. Jis mirs dėl

cum avértent se ímpius ab impietáte sua, quam operátus est, et fécerit iudícium et iustítiam: ipse ánimam suam vivificábit. Consíderans enim, et avértens se ab ómnibus iniquitátibus suis, quas operátus est, vita vivet, et non moriétur, ait Dóminus omnípotens.

Graduale

Ps. 85, 2 et 6. Salvum fac servum tuum. Deus meus, sperántem in te. **V.** Auribus pércipe, Dómine, oratió-nem meam.

Tractus

Ps. 102, 10. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

Ps. 78, 8–9. **V.** Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. (*Hic genuflectitur.*) **V.** Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélij secúndum Ioánnem. (Ioann. 5, 1–15)

In illo témpore: Erat dies festus Iudæórum, et ascéndit Iesus Ierosólymam. Est autem Ierosólymis Pro-

savo neteisingumo. Ir kai nedorélis nusigręžia nuo savo nedorumo, daro, kas yra teisinga ir teisu, – jis išgelbės savo gyvybę. Dėl to, kad susiprato ir nusigręžė nuo visų nusikaltimų, kuriuos buvo padaręs, tikrai jis bus gyvas, – jis nemirs, – tarė visagalis Viešpats.

Gradualas

Ps 85, 2 ir 6. Mano Dieve, gelbėk savo tarną, pasitikintį tavimi. **V.** Klausyk, Viešpatie, mano maldos.

Traktas

Ps 102, 10. Viešpatie, ne pagal nuodėmes, kurias mes padarėme, ne pagal mūsų nusizengimus atlygink mums.

Ps 78, 8–9. **V.** Viešpatie, neatsimink mūsų senųjų kaltybių, veikiai tepasitinka mus tavo gailestingumas, nes mes pasidarėme be galo neturtingi. (*Čia priklaupijama.*) **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų Gelbėtojai, ir dėl savojo vardo garbės, Viešpatie, išvaduok mus ir dovanok mūsų kaltybes dėl savojo vardo.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 5, 1–15)

Anuo metu: Buvo žydų šventė, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę. Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra mau-

bática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his iacébat multitúdo magna languéntium, cæcórúm, claudórum, aridórum exspectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínám, et movebátur aqua. Et, qui prior descendísset in piscínám post motiónem aquæ, sanus fiébat, a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Iesus iacéntem, et cognovisset, quia iam multum tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fferi? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hómínem non hábeo, ut, cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínám: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem sábbatum in die illo. Dicébant ergo Iudaei illi, qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum et ámbula? Is autem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat, quis esset. Iesus enim declinávit a turba constitúta in loco.

dyklè, žydiškai vadinama Betzata, turinti penkias stogines. Jose gulėdavo daugybė ligonių – aklų, raišų, išsekusių. Ten buvo vienas žmogus, išsirgęs trisdešimt aštuonerius metus. Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį labai seniai sergant, Jėzus paklausė: „Ar norėtum pasveikti?“ Ligonis atsakė: „Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris, vandeniui sujudėjus, mane įkeltų į tvenkinį. O kol pats nueinu, kitas įlipa greičiau už mane.“ Tada Jėzus tarė: „Kelkis, imk savo gultą ir eik!“ Ir žmogus bematant išgijo, pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti. Toji diena buvo šabas. Todėl žydai užsipuolė išgydytąjį: „Šiandien šabas, tau negalima nešti gulto.“ Jis paaiškino: „Tas, kuris mane pagydė, man liepė: „Imk savo gultą ir eik!“ Jie klausinėjo: „O kas tasai žmogus, kuris tau liepė: „Imk ir eik?“ Išgydytasis nežinojo, kas jis, kadangi Jėzus buvo pasitraukęs dėl minios, susirinkusios toje vietoje. Vėliau Jėzus jį sutiko šventykloje ir tarė: „Štai tu esi pasveikęs. Daugiau nebenusidėk, kad neatsitiktų kas blogesnio!“ Žmogus nuėjo ir pranešė žydams, kad jį išgydė Jėzus.

Póstea invénit eum Iesus in templo, et dixit illi: Ecce, sanus factus es: iam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat. Abiit ille homo, et nuntiávit Iudaeis, quia Iesus esset, qui fecit eum sanum.

Offertorium

Ps. 102, 2 et 5. Bénedic, anima mea, Dómino, et noli oblivísci omnes re-tributiónes eius: et renovábitur, sicut áquilæ, iuvéntus tua.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera nostris obláta servítiis: et tua propítius dona sanctífica. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súplici confessiόne dicéntes: Sanctus.

Ofertorijus

Ps 102, 2 ir 5. Šlovink, mano siela, Viešpatį ir neužmiršk visų jo geradarysčių. Tuomet atsinaujins tavo jaunystė kaip erelio.

Sekreta

Mes prašome Tave, Viešpatie, primk dovanas, kurias atnašaujame Tau tarnaudami, ir maloningai pašventink savo dovanas. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Communio

Ps. 6, 11. Erubescant et conturbentur omnes inimici mei: avertantur retrorsum, et erubescant valde velociter.

Postcommunio

Per huius, Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.

Exáudi nos, miséricors Deus: et méntibus nostris grátiaē tuā lumen osténde. Per Dominum nostrum...

Komunija

Ps 6, 11. Teparaušta ir labai nusigąšta visi mano priešai, tegul eina šalin ir susigęsta.

Postkomunija

Viešpatie, šios paslapties veikimu tebūna išrautos mūsų ydos ir išpildyti teisėti mūsų troškimai. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.

Išklausyk mus, gailestingasis Dieve, ir parodyk mūsų sieloms savo malonės šviesą. Per mūsų Viešpatį...

GAVĖNIOS METŲ KETVIRČIO ŠEŠTADIENIS

Ilgoji forma

Skaitinys iš Senojo Testamento kalba mums apie sandorą, kurią Dievas sudarė su savo tauta. Jauni kunigai, gausiantys šventimus šių dienų, yra šios sandoros liudininkai. Panašiai kaip išrinktieji apaštalai, kurie užkopė kartu su Jėzumi į Taboro kalną ir tapo Jo dieviškosios galybės pasirodymo liudininkais, jie pašaukti priartėti prie Jo, kad padėtų mums išlaikyti savo gyvenimą Jo dieviškosios šviesos spindesyje.

Introitus

Ps. 87, 3. Intret oratio mea in conspectu tuo: inclina aures tuas ad precem meam, Dómine.

Ps. 87, 2. Dómine, Deus salutis meae: in die clamavi, et nocte coram te.

Introitas

Ps 87, 3. Tepasiekia tave mano malda. Palenk savo ausį į mano meldimą, Viešpatie.

Ps 87, 2. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojau, šaukiaus tavęs dieną ir naktį.

Collecta

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagella tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio libri Deuteronomii (Deut. 26, 12–19)

In diebus illis: Locutus est Moyses ad populum, dicens: Quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum, loqueris in conspectu Domini, Dei tui: Abstuli, quod sanctificatum est de domo mea, et dedi illud levitæ et advenæ et pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi: non præterivi mandata tua, nec sum oblitus imperii tui. Obœdivi voci Domini, Dei mei, et feci omnia, sicut præcepisti mihi. Respice de sanctuario tuo et de excelso cælorum habitaculo, et benedic populo tuo Israel et terræ, quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte et melle mananti. Hodie Dominus, Deus tuus, præcepit tibi, ut facias mandata hæc atque iudicia: et custodias et impleas ex toto corde tuo et ex tota anima tua. Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, et ambules in viis eius, et custodias cæremonias illius et mandata atque iudicia, et obœdias eius imperio. Et Dominus elegit te hodie, ut sit ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi, et custodias omnia præcepta

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloningai pažvelk į savo žmones ir iš savo gailėstingumo nukreipk nuo jų savo rūstybę. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš Pakartoto įstatymo knygos. (Pak 26, 12–19)

Anomis dienomis: Mozė kalbėjo tautai, sakydamas: Kai trečiaisiais metais, kurie yra dešimtinės metai, būsi visiškai atidėjęs į šalį visą savo derliaus dešimtinę ir būsi atidavęs ją levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei, kad jie galėtų pavalgyti iki soties tavo gyvenvietėse, tada tarsi Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje: „Paėmiau iš namų, kas šventa, ir atidaviau levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei pagal visą įsakymą, kurį esi man davęs. Nė vieno tavo įsakymų nei peržengiau, nei užmiršau: nevalgiau nieko iš dešimtinės liūdėdamas; nepaėmiau jos iš namų, būdamas nešvarus; nepaaukojau nieko iš jos mirusiesiems. Klausiau Viešpaties, savo Dievo, balso, vykdydamas visa, kaip tu man įsakei. Pažvelk žemyn iš savo šventosios buveinės, iš dangaus, ir palaimink savo tautą Izraelį bei žemę, kurią esi mums davęs, kaip prisiekei mūsų protėviams, – kraštą, tekantį pienu ir medumi.“ Viešpaties, tavo Dievas, įsako tau šią dieną vykdyti šiuos įstatus ir šiuos įsakus, vykdyti juos

illius: et faciat te excelsiorem cunctis gentibus, quas creavit in laudem et nomen et gloriam suam: ut sis populus sanctus Domini, Dei tui, sicut locutus est.

Graduale

Ps. 78, 9 et 10. Propitius esto, Domine, peccatis nostris: ne quando dicant gentes; Ubi est Deus eorum? **V.** Adiuva nos, Deus, salutaris noster: et propter honorem nominis tui, Domine, libera nos.

Collecta

Protector noster, aspice, Deus: ut, qui malorum nostrorum pondere premimur, percepta misericordia, libera tibi mente famulemur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio libri Deuteronomii (Deut. 11, 22–25)

In diebus illis: Dixit Moyses filiis Israel: Si custodieritis mandata, quæ ego præcipio vobis, et feceritis ea, ut diligatis Dominum, Deum vestrum, et ambuletis in omnibus viis

ištikimai visa širdimi ir visa siela. Šiandien tu patvirtinai, kad Viešpats yra tavo Dievas, kad eisi jo keliais, laikysies jo įstatų, įsakymų bei įsakų ir klausysi jo balso. Šiandien ir Viešpats patvirtino, kaip jis yra tau pažadėjęs, kad tu esi jo branginama tauta, kuri laikysies visų jo įsakymų; kad jis išaukštins tave gyrium, garsu bei garbe viršum visų savo sukurtų tautų; ir kad tu būsi šventa tauta Viešpačiui, savo Dievui, kaip jis yra tau pažadėjęs.

Gradualas

Ps 78, 9 ir 10. Gailestingai atleisk, Viešpatie, mūsų nuodėmes, kad kartais nesakytų pagonys: Kur yra jų Dievas? **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų Gelbėtojai, ir išvaduok mus savo vardo garbei.

Kolekta

Pažvelk į mus, Dieve, mūsų Globėjau, kad mes, slegiami savo nedorybių naštos, sulaukė Tavo gailestingumo, laisva siela Tau tarnautume. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš Pakartoto įstatymo knygos. (Pak 11, 22–25)

Anomis dienomis: Mozė kalbėjo Izraelio vaikams: Jei tad jūs ištikimai laikysitės šio viso įsakymo, kurį jums duodu, mylėdami Viešpatį, savo Dievą, eidami visais jo keliais

eius, adhærentes ei, disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram, et possidebitis eas, quæ maiores et fortiores vobis sunt. Omnis locus quem calcaverit pes vester, vester erit. A deserto et a Libano, a flumine magno Euphrate usque ad mare Occidentale, erunt termini vestri. Nullus stabit contra vos: terrorem vestrum et formidinem dabit Dominus, Deus vester, super omnem terram, quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis Dominus, Deus vester.

Graduale

Ps. 83, 10 et 9. Protector noster, ascipe, Deus, et respice super servos tuos. **V.** Domine, Deus virtutum, exaudi preces servorum tuorum.

Collecta

Adesto, quæsumus, Domine, supplicationibus nostris: ut esse, te largiente, mereamur et inter prospera humiles, et inter adversa securi. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio libri Machabæorum (2 Mach. 1, 23–27)

In diebus illis: Orationem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. Et Nehemiæ erat oratio hunc habens modum: Domine Deus, omnium

ir jo laikydamiesi, tuomet Viešpats išvarys visas šias tautas prieš jus, ir pavaldės site didesnes ir galingesnes tautas už save. Kiekviena vieta, į kurią įkelsite koją, jums priklausys; jūsų žemė drieksis nuo dykumos iki Libano ir nuo Upės – Eufrato upės – lig Vakarų jūros. Niekas nepajėgs jums priešintis: jūsų baimę ir klaiką Viešpats, jūsų Dievas, sukels visame krašte, į kurį jūs įkelsite koją, kaip jis pažadėjo.

Gradualas

Ps 83, 10 ir 9. Dieve, mūsų Globėjau, pažvelk į savo tarnus. **V.** Viešpatie, galybių Dieve, išklausyk savo tarnų maldas.

Kolekta

Mes meldžiame Tave, Viešpatie, išklausyk mūsų maldavimus ir suteik, kad mes per Tavo dosnumą būtume nuolankūs laimėje ir saugūs nelaimėje. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš antrosios Makabiejų knygos. (2 Mak 1, 23–27)

Anuo metu: Tuo tarpu, aukai degant, kunigai ir visa sueiga kalbėjo maldą. Jonatanas vedė, o kiti atsakinėjo drauge su Nehemiju. Maldos žodžiai taip skambėjo: „Viešpatie, Viešpatie Dieve, visų daiktų Kū-

Creator, terrbilis et fortis, iustus et misericors, qui solus es bonus rex, solus pręstans, solus iustus et omnipotens et ęternus, qui liberas Israel de omni malo, qui fecisti patres electos et sanctificasti eos: accipe sacrificium pro universo populo tuo Israel, et custodi patrem tuam et sanctifica: ut sciant gentes, quia tu es Deus noster.

Graduale

Ps. 89, 13 et 1. Convertere, Domine, aliquiduntulum, et deprecare super servos tuos. **V.** Domine, refugium factus es nobis, a generatione et progenie.

Collecta

Preces populi tui, quęsumus, Domine, clementer exaudi: ut, qui iuste pro peccatis nostris afflegimur, pro tui nominis gloria misericorditer liberemur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio libri Sapientię (Eccli. 36, 1–10)

Miserere nostri, Deus omnium, et respice nos, et ostende nobis lucem miserationum tuarum: et immitte timorem tuum super gentes, quę non exquisierunt te, ut cognoscant,

rėjau, esi šiurpulingas ir galingas, esi teišus ir gailęstingas. Tik tu esi karalius ir geradarys, tik tu esi rūpintojėlis, tik tu esi teišus ir visagalis, ir amžinas. Iš viso pikto tu išgelbsti Izraelį; išsirinkai mūsų protėvius ir juos pašventinai. Priimk šią auką už visą savo Izraelio tautą, saugok ir pašventink savo paveldą. Surink mūsų išblaškytą tautą, išlaisvink vergaujančius pagonims, maloniai pažvelk į užguituosius ir užgautuosius, tesužino pagonys, kad tu esi mūsų Dievas.“

Gradualas

Ps 89, 13 ir 1. Atsigrežk, Viešpatie, kaip ilgai, ir būk gailęstingas savo tarnams. **V.** Viešpatie, tu buvai mūsų prieglobstis iš kartos į kartą.

Kolekta

Mes prašome Tave, Viešpatie, maloningai išklausk savo tautos maldas ir mus, teisingai baudžiamus už savo nuodėmes, išgelbėk savo vardo garbei. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš Išminties knygos. (Sir 36, 1–10)

Ateik mums į pagalbą, visų Dieve, ir pažvelki į mus, ir parodyk mums savo pasigailėjimų šviesą. Siųsk savo klaiką tautoms, kurios neieškojo tavęs, kad suprastų, jog nėra kito

quia non est Deus nisi tu, et enarrent magnalia tua. Alleva manum tuam super gentes alienas, ut videant potentiam tuam. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, ut cognoscans te, sicut et nos cognovimus, quoniam non est Deus præter te, Domine. Innova signa et immuta mirabilia. Glorifica manum et brachium dextrum. Excita furorem et effunde iram. Tolle adversarium et afflige inimicum. Festina tempus et memento finis, ut enarrent mirabilia tua, Domine, Deus noster.

Graduale

Ps. 140, 2. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Domine. **V.** Elevatio manuum meorum sacrificium vespertinum.

Collecta

Actiones nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, at adiuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Danielis Prophetæ (Dan. 3, 47–51)

In diebus illis: Angelus Domini descendit cum Azaria et sociis eius in

Dievo nei tu ir skelbtų didžius tavo darbus. Pakelk ranką prieš pagonis, kad pamatytų tavo galingus darbus. Kaip esi mus panaudojęs, kad parodytum jiems savo šventumą, taip nūn panaudok juos, kad parodytum mums savo šlovę. Tuomet jie žinos, kaip mes žinome, jog nėra kito Dievo, tik tu vienas, Viešpatie. Duok naujų ženklų, daryk naujų nuostabių darbų, iš peties parodyk savo dešinės garbę. Pažadink savo narsą ir išliek savo pyktį; pažemink nedraugus ir parblošk priešus. Paskubink tą dieną, atsimink paskirtąjį laiką, kai tavo galingi darbai turi būti paskelbti, Viešpatie, mūsų Dieve.

Gradualas

Ps 140, 2. Viešpatie, tekyla į tave mano malda kaip smilkalai Tavo akivaizdoje. **V.** Mano rankos – kaip vakarinė auka.

Kolekta

Mūsų veiksmus, Viešpatie, pranok savo įkvėpimu ir lydėk savo pagalba, kad Tu būtum visų maldu ir darbų pradžia ir pabaiga. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš pranašo Danieliaus knygos. (Dan 3, 47–51)

Anomis dienomis: Viešpaties angelas nužengė į krosnį prie Azarijo

fornacem: et excussit flamam ignis de fornace, et fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebatur super fornacem cubitis quadraginta novem: et erupit, et incendit, quos repperit iuxta fornacem de Chaldæis, ministros regis, qui eam incendebant. Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit, nec quidquam molestiæ intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant, et glorificabant, et benedicebant Deum in fornace, dicentes:

Hymnus

Dan. 3, 52–56

Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Et benedictum nomen gloriæ tuæ, quod est sanctum. Et laudabile et gloriosum in sæcula.

Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Benedictus es super thronum sanctum regni tui. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Benedictus es super sceptrum divinitatis tuæ. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Benedictus es, qui sedes super Cherubim, intuens abyssos. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Benedictus es, qui ambulas super pennas ventorum et super undas

ir jo draugu, išstūmė plieskiančią ugnį iš krosnies ir padarė krosnies vidų, tarsi jame būtų pūtes vėsa dvelkiantis vėjelis. Liepsnos pakilo keturiasdešimt devynias uolektis virš krosnies, driekėsi į šonus ir sudegino aplink krosnį stovinčius chaldėjus, karaliaus tarnus, kurie ją kurstė. O jų ugnis visai nelietė, – neužgavo ir net jų nevargino. Tuomet visi trys krosnyje vienu balsu giedojo, garbindami ir šlovindami Dievą:

Himnas

Dan 3, 52–56

Pašlovintas esi tu, Viešpatie, mūsų tėvų Dieve, didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius.

Šlovinamas yra tavo garbingas, šventas vardas, didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius.

Šlovinamas esi savo šventoje garbės Šventykloje, didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius.

Šlovinamas esi savo karalystės soste, didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius.

Šlovinamas esi dėl savo dievystės skeptro, didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius.

Šlovinamas esi, kuris žvilgsniu matuoji gelmes nuo savo sosto virš kerubų, didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius.

Šlovinamas esi, kuris vaikštai vėjų sparnais ir jūros bangomis, didžiai

maris. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Benedicant te omnes Angeli et Sancti tui. Et laudent te et glorificent in sæcula.

Benedicant te cæli, terra, mare, et omnia quæ in eis sunt. Et laudent te et glorificent in sæcula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Et laudabili et glorioso in sæcula.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculorum. Amen. Et laudabili et glorioso in sæcula.

Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.

Collecta

Deus, qui tribus pueris mitigasti flammam ignium: concede propitius; ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses (1 Thess. 5, 14–23)

Fratres: Rogámus vos, corrípíte inquietos, consolámini pusillánimes, suscípíte infirmos, patiéntes estóte ad omnes. Vidéte, ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, et in omnes. Semper gaudéte.

vertas garbès ir šlovès per amžius.

Tešlovina tave visi tavo angelai ir šventieji, tegarbina ir tešlovina tave per amžius.

Tešlovina tave dangūs, žemè, jūra ir visa, kas juose yra, tegarbina ir tešlovina tave per amžius.

Garbè Dievui Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, ir didžiai vertajam garbès ir šlovès per amžius.

Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžių amžius. Amen. Ir didžiai vertajam garbès ir šlovès per amžius.

Pašlovintas esi tu, Viešpatie, mūsų tėvų Dieve, didžiai vertas garbès ir šlovès per amžius.

Kolekta

Dieve, kuris prigesinai ugnį trimis jaunuoliams, maloningai apsaugok mus, savo tarnus, nuo aistrų ugnies. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško tesalonikiečiams. (1 Tes 5, 14–23)

Raginame jus, broliai: įspėkite nedrausminguosius, padrašinkite silpnuosius, būkite kantrūs visiems! Žiūrėkite, kad kas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visuomet skatinkite daryti gera vieni kitiems ir visiems. Visuomet džiau-

Sine intermissiōne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc est enim volúntas Dei in Christo Iesu in ómnibus vobis. Spíritum nolíte exstinguere. Prophetías nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos. Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per ómnia: ut ínteger spíritus vester, et ánima, et corpus sine queréla, in advéntu Dómini nostri Iesu Christi servétur.

Tractus

Ps. 116, 1–2. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. **V.** Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 17, 1–9)

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsu seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies eius sicut sol: vestiménta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuérunt illis Moyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Iesum: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum.

kitės, be paliovos melskitės! Už viską dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje. Negesinkite dvasios! Neniekindite pranašavimų! Visa ištirkite ir, kas gera, palai-kykite! Susilaikykite nuo visokio blogio! Pats ramybės Dievas iki galo jus tepašventina ir teišlaiko tobulą bei nepeiktiną jūsų dvasią, sielą ir kūną mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimui.

Traktas

Ps 116, 1–2. Šlovinkite Viešpatį visos tautos, šlovinkite jį visos šalys. **V.** Nes jo gailestingumas pasirodė mums galingas, ir Viešpaties tiesa pasilieka per amžius.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 17, 1–9)

Anuo metu: Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolių Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sužibo kaip saulė, o drabužiai tapo balti kaip šviesa. Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurie kalbėjosi su juo. Tuomet Petras ir sako Jėzui: „Viešpatie, gera mums čia būti! Jei nori, aš padarysiu čia tris palapines: vieną tau, kitą Mozei, trečią Elijui.“ Dar jam tebekalbant, štai skaistus debesis

Adhuc eo loquente, ecce, nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde. Et accessit Iesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite, et nolite timere. Levantes autem oculos suos, neminem viderunt nisi solum Iesum. Et descendentibus illis de monte, praecipit eis Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis a mortuis resurgat.

Offertorium

Ps. 87, 2–3. Dómine, Deus salutis meae, in die clamavi et nocte coram te: intret oratio mea in conspectu tuo, Dómine.

Secreta

Præséntibus sacrificiis, quæsumus, Dómine, ieiunia nostra sanctifica: ut, quod observántia nostra profitétur extrínsecus, intérius operétur. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnipotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nost-

apsiauté juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“ Tai išgirdę, mokiniai parpuolė kniūbsti, labai išsigandę. Bet Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite!“ Pakėlę akis, jie nieko daugiau nebe matė, tik vieną Jėzų. Besileidžiant nuo kalno, Jėzus jiems įsakė: „Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių.“

Ofertorijus

Ps 87, 2–3. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojau, šaukiaus tavęs dieną ir naktį. Tepasiekia tave mano malda, Viešpatie.

Sekreta

Pašventink, prašome Tave, Viešpatie, šiomis Tau aukojamomis aukomis mūsų atgailą, kad tai, ko pasninkaudami laikomės išoriškai, paveiktų ir mūsų vidų. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų

rum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicétes: Sanctus.

Communio

Ps. 7, 2. Dómine, Deus meus, in te sperávi: líbera me ab ómnibus persequéntibus me, et éripe me.

Postcommunio

Sanctificatió nibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.

Fidéles tuos, Deus, benedíctio desideráta confírmēt: quæ eos et a tua voluntáte numquam fáciat discrepáre, et tuis semper indúlgeat beneficiis gratulári. Per Dominum nostrum...

Viešpatī. Per Jī Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 7, 2. Viešpatie, mano Dieve, tavimi pasitikiu. Saugok mane nuo visų, kurie mane persekioja, ir gelbėk mane.

Postkomunija

Visagali Dieve, teišgydo Tavo pašventinimai mūsų ydas ir tesuteikia pagalbą amžinybei. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.

Dieve, tesustiprina Tavo tikinčiųjų trokštamas palaiminimas, kuris niekada neleis jiems nutolti nuo Tavo valios ir leis jiems visada džiaugtis Tavo geradarybėmis. Per mūsų Viešpatį...

GAVĖNIOS METŲ KETVIRČIO ŠEŠTADIENIS

Trumpoji forma

Introitus

Ps. 87, 3. Intret orátio mea in conspéctu tuo: inclína aurem tuam

Introitas

Ps 87, 3. Tepasiekia tave mano malda. Palenk savo ausį į mano meldi-

ad precem meam, Dómine.

Ps. 87, 2. Dómine, Deus salútis meæ: in die clamávi, et nocte coram te.

Collecta

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagella tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio libri Deuteronomii (Deut. 26, 12–19)

In diebus illis: Locutus est Moyses ad populum, dicens: Quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum, loqueris in conspectu Domini, Dei tui: Abstuli, quod sanctificatum est de domo mea, et dedi illud levitæ et advenæ et pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi: non præterivi mandata tua, nec sum oblitus imperii tui. Obœdivi voci Domini, Dei mei, et feci omnia, sicut præcepisti mihi. Respice de sanctuario tuo et de excelso cælorum habitaculo, et benedic populo tuo Israel et terræ, quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte et melle mananti. Hodie Dominus, Deus tuus, præcepit tibi, ut facias mandata hæc atque iudicia: et custodias et impleas ex toto corde tuo et ex tota anima tua. Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, et ambules in viis eius, et custodias

mą, Viešpatie.

Ps 87, 2. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojau, šaukiaus tavęs dieną ir naktį.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloningai pažvelk į savo žmones ir iš savo gailestingumo nukreipk nuo jų savo rūstybę. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš Pakartoto įstatymo knygos. (Pak 26, 12–19)

Anomis dienomis Mozė kalbėjo tautai, sakydamas: Kai trečiaisiais metais, kurie yra dešimtinės metai, būsi visiškai atidėjęs į šalį visą savo derliaus dešimtinę ir būsi atidavęs ją levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei, kad jie galėtų pavalgyti iki soties tavo gyvenvietėse, tada tarsi Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje: „Paėmiau iš namų, kas šventa, ir atidaviau levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei pagal visą įsakymą, kurį esi man davęs. Nė vieno tavo įsakymų nei peržengiau, nei užmiršau: nevalgiau nieko iš dešimtinės liūdėdamas; nepaėmiau jos iš namų, būdamas nešvarus; nepaaukojau nieko iš jos mirusiesiems. Klausiau Viešpaties, savo Dievo, balso, vykdydamas visa, kaip tu man įsakei. Pažvelk žemyn iš savo šventosios buveinės, iš dangaus, ir palaimink savo tautą Izraelį bei žemę, kurią esi

cæremonias illius et mandata atque iudicia, et obcædias eius imperio. Et Dominus elegit te hodie, ut sit ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi, et custodias omnia præcepta illius: et faciat te excelsiorem cunctis gentibus, quas creavit in laudem et nomen et gloriam suam: ut sis populus sanctus Domini, Dei tui, sicut locutus est.

Graduale

Ps. 78, 9 et 10. Propitius esto, Domine, peccatis nostris: ne quando dicant gentes; Ubi est Deus eorum? **V.** Aduva nos, Deus, salutaris noster: et propter honorem nominis tui, Domine, libera nos.

Collecta

Protector noster, aspice, Deus: ut, qui malorum nostrorum pondere premimur, percepta misericordia, libera tibi mente famulemur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Epistolæ beāti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses (1 Thess. 5,

mums davęs, kaip prisieki mūsų protėviams, – kraštą, tekantį pienu ir medumi.“ Viešpaties, tavo Dievas, įsako tau šią dieną vykdyti šiuos įstatus ir šiuos įsakus, vykdyti juos ištikimai visa širdimi ir visa siela. Šiandien tu patvirtinai, kad Viešpats yra tavo Dievas, kad eisi jo keliais, laikysies jo įstatų, įsakymų bei įsakų ir klausysi jo balso. Šiandien ir Viešpats patvirtino, kaip jis yra tau pažadėjęs, kad tu esi jo branginama tauta, kuri laikysies visų jo įsakymų; kad jis išaukštins tave gyrium, garsu bei garbe viršum visų savo sukurtų tautų; ir kad tu būsi šventa tauta Viešpačiui, savo Dievui, kaip jis yra tau pažadėjęs.

Gradualas

Ps 78, 9 ir 10. Gailestingai atleisk, Viešpatie, mūsų nuodėmes, kad kartais nesakytų pagonys: Kur yra jų Dievas? **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų Gelbėtojai, ir išvaduk mus savo vardo garbei.

Kolekta

Pažvelk į mus, Dieve, mūsų Globėjau, kad mes, slegiami savo nedorų naštos, sulaukė Tavo gailestingumo, laisva siela Tau tarnautume. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško tesalonikie-

14–23)

Fratres: Rogámus vos, corrípíte inquietos, consolámini pusillánimes, suscípíte infirmos, patiéntes estóte ad omnes. Vidéte, ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, et in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc est enim volúntas Dei in Christo Iesu in ómnibus vobis. Spíritum nolíte exstinguere. Prophetías nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos. Ipse autem Deus pacis sanctíficet vos per ómnia: ut ínteger spíritus vester, et ánima, et corpus sine queréla, in advéntu Dómini nostri Iesu Christi servétur.

Tractus

Ps. 116, 1–2. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. **V.** Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 17, 1–9)

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsam seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et respénduit fácies

čiams. (1 Tes 5, 14–23)

Ragine jus, broliai: įspėkite nedrausminguosius, padrašinkite silpnuosius, būkite kantrūs visiems! Žiūrėkite, kad kas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visuomet skatinkite daryti gera vieni kitiems ir visiems. Visuomet džiaukitės, be paliovos melskitės! Už viską dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje. Negesinkite dvasios! Neniekindite pranašavimų! Visa ištirkite ir, kas gera, palaiykite! Susilaiykite nuo visokio blogio! Pats ramybės Dievas iki galo jus tepašventina ir teišlaiko tobulą bei nepeiktiną jūsų dvasią, sielą ir kūną mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimui.

Traktas

Ps 116, 1–2. Šlovinkite Viešpatį visos tautos, šlovinkite jį visos šalys. **V.** Nes jo gailestingumas pasirodė mums galingas, ir Viešpaties tiesa pasilieka per amžius.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 17, 1–9)

Anuo metu: Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolių Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sužibo kaip saulė, o

eius sicut sol: vestiménta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuérunt illis Moyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Iesum: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce, nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuti: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Iesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt nisi solum Iesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

Offertorium

Ps. 87, 2–3. Dómine, Deus salútis meæ, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Secreta

Præséntibus sacrificíis, quæsumus, Dómine, ieiúnia nostra sanctífica: ut, quod observántia nostra profitétur extrínsecus, intérius operétur. Per Dominum nostrum...

drabužiai tapo balti kaip šviesa. Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurie kalbėjosi su juo. Tuomet Petras ir sako Jėzui: „Viešpatie, gera mums čia būti! Jei nori, aš padarysiu čia tris palapines: vieną tau, kitą Mozei, trečią Elijui.“ Dar jam tebekalbant, štai skaistus debesis apsiautė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“ Tai išgirdę, mokiniai parpuolė kniūbsti, labai išsigandę. Bet Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite!“ Pakėlę akis, jie nieko daugiau nebeamatė, tik vieną Jėzų. Besileidžiant nuo kalno, Jėzus jiems įsakė: „Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių.“

Ofertorijus

Ps 87, 2–3. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojau, šaukiaus tavęs dieną ir naktį. Tepasiekia tave mano malda, Viešpatie.

Sekreta

Pašventink, prašome Tave, Viešpatie, šiomis Tau aukojamomis aukomis mūsų atgailą, kad tai, ko pasninkaudami laikomės išoriškai, paveiktų ir mūsų vidų. Per mūsų Viešpatį...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutære, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 7, 2. Dómine, Deus meus, in te sperávi: líbera me ab ómnibus persequéntibus me, et éripe me.

Postcommunio

Sanctificatió nibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo. Fidéles tuos, Deus, benedíctio desideráta confírmet: quæ eos et a tua voluntáte numquam fáciat discrepáre, et tuis semper indúlgeat beneficiis gratulári. Per Dominum nost-

Gavénios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 7, 2. Viešpatie, mano Dieve, tavimi pasitikiu. Saugok mane nuo visų, kurie mane persekioja, ir gelbėk mane.

Postkomunija

Visagali Dieve, teišgydo Tavo pašventinimai mūsų ydas ir tesuteikia pagalbą amžinybei. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.

Dieve, tesustiprina Tavo tikinčiųjų trokštamas palaiminimas, kuris niekada neleis jiems nutolti nuo Tavo valios ir leis jiems visada džiaugtis Tavo geradarybėmis. Per

rum...

| mūsu Viešpatī...